

BRETON

Epagneul breton

Standard med rasklubbens kommentarer

***En effektiv jägare på fält, fjäll och i skog
Den minsta av de stående fågelhundarna***

Godkänd av SKK/DK 2018

BRETON

(Epagneul breton)

Standard med rasklubbens kommentarer

Grupp 7

FCI nr 95

Originalstandard 2001-03-13

FCI-Standard 2003-05-05; franska

SKKs Standardkommitté 2002-03-20 (Ändrad 2003-09-17)

En breton ska utstråla kraft, energi och intelligens

**Text i grönt visar ras-
klubbens noteringar**

Ursprungsland/hemland:

Frankrike

Användningsområde: Stående fågelhund

FCI-Klassifikation: Grupp 7 (stående fågelhundar),
sektion 1.2 (kontinental av spanieltyp)

Med arbetsprov

Kommentar: *Rasen finns idag utspridd över stora delar av världen, och är en populär jakthund överallt där jakt på fågel bedrivs med stående fågelhund. Bretonen används av vissa jägare även som apportrande hund vid till exempel jakt på änder och duvor. Rasen är således användbar vid olika typer av jakt, men dess absolut främsta arbetsuppgift är som stående hund vid jakt på tryckande fågel.*

Bakgrund/ändamål: Rasen kommer ursprungligen från centrala Bretagne och är för närvarande den numerärt största stående fågelhundsrasen i Frankrike. Den härstammar troligen från en av de allra äldsta hundraserna av spanieltyp och har sedan början av 1900-talet förädlats genom korsningar och selektiv avel. Den allra första rasstandarden för denna medfött kortsvansade spaniel från Bretagne fastställdes av den franska rasklubben 1908.

Helhetsintryck: Breton är den minsta av de stående fågelhundsraserna. Rasen har ett kortskalligt huvud av kontinental spanieltyp (på franska *braccoïde*) och har medfött kort svans eller stubbsvans. Den är harmoniskt konstruerad och har en kraftig benstomme utan att vara grov. Helheten skall vara kompakt och kraftig, dock inte tung, utan tillräckligt elegant. Breton skall vara energisk med livlig blick och intelligent uttryck. I helhet liknar breton en liten kort och satt ponny, full av energi. Rasen har än idag den kompakta konstruktion (på franska *bréviligne*) som dess ursprungliga skapare eftersträvade.

Orange/vit hanhund av utmärkt typ.

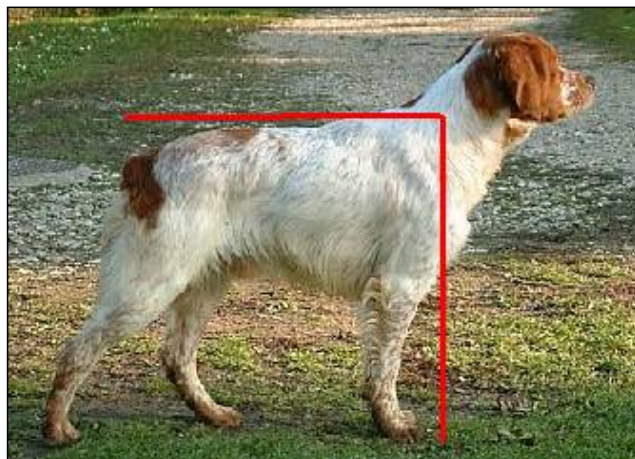
Svart/vit hanhund av utmärkt typ. Han har svans, men den syns tyvärr inte på bilden.

Brun/vit hanhund av utmärkt typ.

Viktiga måttförhållanden:

- Huvudet skall i helhet vara proportionerligt till kroppen.
- Skallpartiet skall vara längre än nospartiet, i proportionerna 3:2.
- Bröstkorgens djup skall vara något mindre än halva mankhöjden.
- Kroppslängden (mätt från skulderleden till sittbensknölen) skall vara densamma som mankhöjden (hunden skall "stå i en kvadrat").

En breton ska vara utpräglat kvadratisk i kroppsformen, ska påminna om en liten kort, satt ponny. Här en hane av utmärkt typ, men som inte får bli grövre.

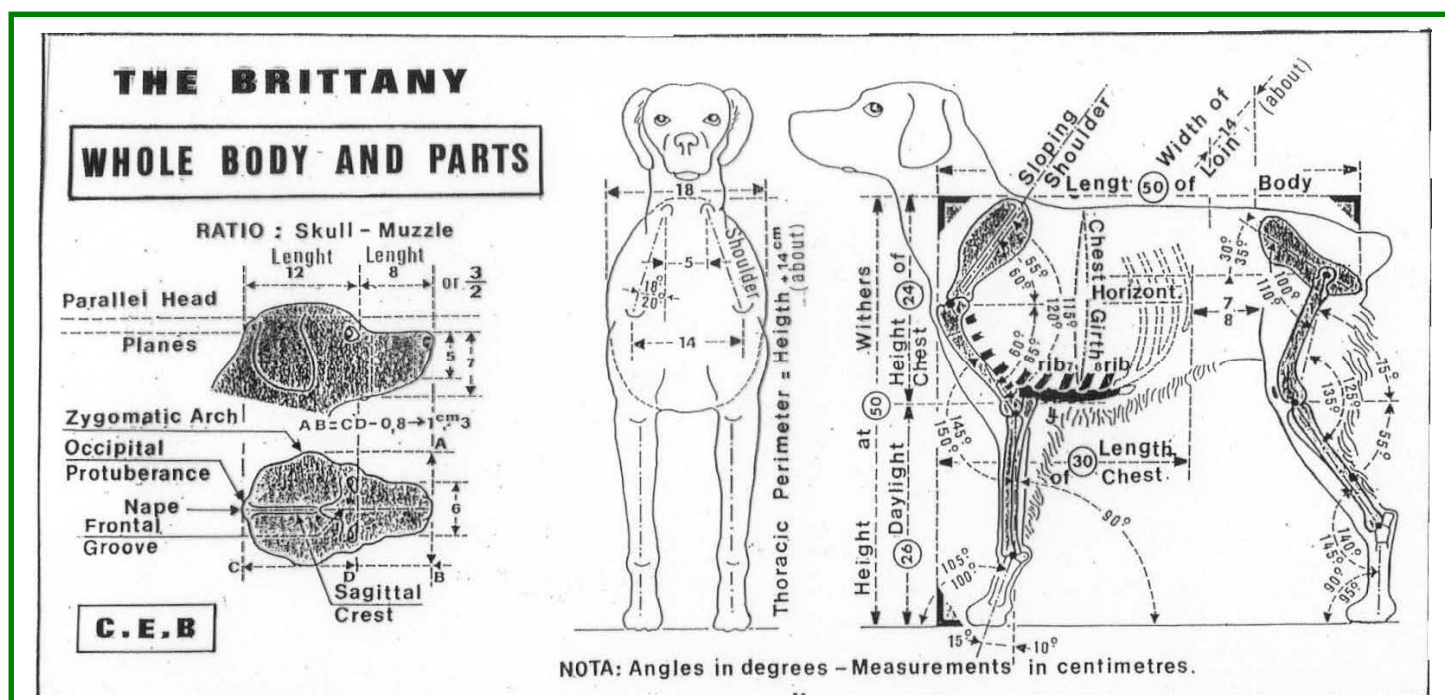

Illustration av Mr Jean Louvet, Frankrike. Här anges bretonens önskade proportioner i en anatomisk karta.

Kommentar: Bretonen har en kroppsform som på många sätt skiljer den från andra stående fågelhundar. Den kvadratiske kroppsformen gör bretonen speciell inom sin grupp. En breton som inte har riktiga proportioner i förhållande till standarden ska belastas. Allvarligast är avsaknad av korrekta proportioner mellan mankhöjd och kroppslängd. Felaktiga proportioner i huvudet är ofta kombinerat med konvergerande och/eller divergerande linjer i huvudet, och det typiska uttrycket blir lidande. Dock bidrar förstås alla fel som avviker i förhållandet till standarden till en sämre rasprägel.

Hane resp. tik av utmärkt typ med tydlig könsprägel på båda.

Uppförande/ karaktär: Breton anpassar sig till alla miljöer. Rasen är mentalt balanserad och sällskaplig. Uttrycket är intelligent och uppmärksam. Breton är en mångsidig stående fågelhund som lämpar sig för jakt på alla slags byten i all slags terräng. Redan som ung är den en användbar jakthund. Breton utmärker sig genom god viltfinnarförmåga, utmärkta rörelser, gott luktsinne, vitt sök i fält, spontant och uthålligt stånd, god apporteringsförmåga och lättdresserbarhet.

Orange/vit tik av utmärkt typ, med något lång hals.

Ung svart/vit tik av utmärkt typ.

*Trefärgad tik av utmärkt typ.
Tyvärr står hon lite illa fram.*

HUVUD: Huvudet skall vara finmejslat med tät åtliggande hud.

Härligt uttryck, men dock något sotiga oklara tantecken. Dock inget som ska påverkar prissättningen.

Ett vackert tikhuvud, med korrekt ansatta öron, lagom långa, breda och avsmalnande mot spetsen. Vackra kinder, torra fasta läppar. Nospartiet kunde dock vara något längre och mera utfyllt. Utmärkt pigmentering på läppar, nostrifyffel och ögonlock. Utmärkt form och färg på ögonen.

Skallparti: Skallpartiet skall vara lätt avrundat sett framifrån såväl som i profil. Uppifrån sett skall skallens sidor vara mycket lätt rundade. Skallens och nosryggens plan skall vara parallella. Skallens bredd (mätt mellan käkbenen) skall understiga dess längd. Ögonbrynsbågarna skall inte vara framträdande utan skall bilda en lätt rundad kurva. Pannfåran och hjässkammen skall vara föga markerade. Nackknölen och käkbenen skall vara måttligt markerade.

Stop: Stopet skall vara mjukt sluttande.

Nostryffel: Nostryffeln skall vara stor med stora, fuktiga och väl öppna näsborrar. Tryffelns färg skall liksom färgen på ögonkanter och slemhinnor harmoniera med pälsfärgen.

Nosparti: Nosryggen skall vara rak. Nospartiets sidor skall vara nästan parallella.

Läppar: Läpparna skall inte vara lösa, de skall inte heller vara tjocka, utan ganska tunna och väl åtliggande. Överläpparna skall precis täcka underläpparna. Överläpparnas konturer skall vara gradvis uppåtböjda mot mungiporna, som skall vara strama och föga markerade. Pigmenteringen på läpparna skall vara fullständig.

Käkar/tänder: Bettet skall vara ett regelbundet, fulltaligt saxbett med friska tänder. Avsaknad av en eller flera P1 och M3 tillmäts ingen betydelse. Avsaknad av två P2 eller av en P2 och en P3 tolereras.

Kinder: Kinderna skall vara föga markerade. Huden skall vara väl åtliggande.

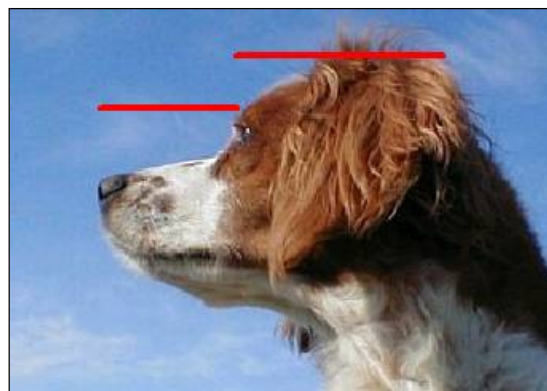
Ögon: Ögonen skall vara lätt snedställda och lätt ovala, men inte utstående, med tunna, väl åtliggande och pigmenterade ögonkanter. Färgen skall harmoniera med nostryffel och päls. Uttrycket skall vara intelligent och milt och blicken öppen. Ögonfärgen skall harmoniera med pälsfärgen, men helst vara mörk. Ögonens uttryck i kombination med de rörliga öronen ger det typiska breton-uttrycket.

Öron: Öronen skall vara högt ansatta och trekantiga, ganska breda men snarast korta (när örat dras framåt när örats yttersta spets till stopet). Öronen skall delvis vara klädda med vågig päls, i synnerhet på öronens övre delar, medan deras nedre delar skall

Särskilt viktigt på en korrekt breton är dess vakna, kvicka uppsyn. Mycket av en bretons rasprägel återfinns i ett korrekt format huvud med högt ansatta öron.

Tik av utmärkt typ med ett härligt uttryck och fin front.

Skallens och nosryggens plan ska vara parallella.

Utmärkt tikhuvud, dock något långa öron.

vara klädda med kort päls. Öronen skall alltid vara mycket rörliga när hunden är uppmärksam eller i arbete.

HALS: Halsen skall vara medellång, väl musklad och ha formen av en avskuren kon. Den skall endast vara lätt rundad, aldrig kraftigt välvd. Halsen skall vara väl ansatt i skuldrorna. Hakpåsar skall inte finnas.

KROPP:

Rygglinje: Överlinjen skall vara plan fram till ländpartiet och korsets början.

Manke: Skulderbladen skall vara tillräckligt rörliga. Manken skall vara aningen markerad men inte framträdande.

Rygg: Ryggen skall vara plan, kort och stram och väl ansluten i ländpartiet.

Ländparti: Ländpartiet skall vara kort, brett och väl musklat.

Kors: Korset skall slutta mycket svagt. Det skall vara brett och väl musklat.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall nå ner till armbågsspetsarna. Den skall vara bred med tillräckligt väl välvda revben, men inte tunnformad. Bröstbenet skall vara kraftigt och föga uppdraget i sin bakre del. De bakre revbenen skall vara långa och spänstiga.

Underlinje: Buken skall vara lätt uppdragen.

Flanker: Flankerna skall vara korta och föga uppdragna.

Svans: Den kuperade svansen skall vara högt ansatt, bäras rakt ut (eller lätt hängande) och ofta viftande när hunden är uppmärksam eller i arbete. Ideallängden för den kuperade svansen är 3 till 6 cm, den får inte vara längre än 10 cm. Medfödd stubbsvans eller svanslöshet förekommer.

Kommentar: Den franska rasstandardens ovan utgår från att bretonen är svanslös eller kuperad. Kupering är förbjuden i Sverige och förbjuds i allt fler länder. Det är olyckligt att den franska standarden inte ger någon vägledning när det gäller bretonens svans. Helhetsintrycket av en breton påverkas mycket av svans respektive svanslöshet. I Sverige dominerar uppfödning av bretoner med svans allt mera och det är

Svart trefärgad hane av utmärkt typ med utmärkt förbröst.

*Bretonens kors är brett och endast ytterst svagt sluttande. En hund av utmärkt typ. Bröstat väl utvecklat i alla dimensioner. Här illustreras rasens önskade rygglinje. Stramt, inte för fallande kors. Fina proportioner i kropp och extremiteter. Brett, kort musklat lår med lagom muskelfyllnad. Lagom bakkensvinklar och längd medför att hasspetsen och sittbensknölen ligger på en rak, vertikal linje. Lägg märke till det **mycket rastypiska korset** på denna hund ovan.*

Välbalanserad långsvansad hane. Något lång i länden, vilket är ett vanligt fel på både lång- och kortsvansade hundar.

av största vikt att bretoner med svans ges en korrekt och rättvis exteriör bedömning. Svanslöshet får inte ses som ett exteriört plus.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

EXTREMITETER:

Framställ: Frambenen skall vara lodräta med smidiga och starka leder.

Skulderblad: Skulderbladen skall vara rörliga, långa (30 % av mankhöjden) och tätt åtliggande med kraftiga muskler. Vinklingen skall vara typisk för en galoppör, dvs. mellan 55 och 60 grader mot horisontalplanet. Avståndet mellan skulderbladspetsarna skall vara ca 5 cm.

Överarm: Överarmarna skall vara breda och kraftiga med framträdande muskulatur. Längden skall mycket lätt överstiga skulderbladens längd. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara mellan 115 och 120 grader.

Underarm: Underarmarna skall vara väl musklade och seniga. Längden skall något överstiga överarmarnas längd. De skall vara praktiskt taget lodrätt ställda mot underlaget.

Mellanhand: Mellanhänderna skall vara kraftiga men samtidigt också ha en viss smidighet. De skall vara lätt snedställda. (Vinkeln skall vara mellan 10 och 15 grader mot vertikalplanet).

Framtassar: Framtassarna skall vara snarast runda med väl slutna tår, fasta trampdynor och korta klor.

Bakställ: Bakifrån sett skall bakbenen vara helt parallella.

Lår: Låren skall vara breda med kraftiga, framträdande muskler. Lårbenets vinkling mot horisontalplanet skall vara mellan 70 och 75 grader.

Underben: Underbenen skall vara något längre än lårbenen. De skall ha torr och framträdande muskulatur. De skall vara något bredare i sin övre del men gradvis avsmalna mot haslederna. Vinkeln mellan lårben och underben skall vara nära 130 grader.

Has: Haslederna skall vara torra och tydligt seniga.

Hane och tik med utmärkta bretonuttryck.

Två hanhundar med rastypiska uttryck och fronter.

En något nätt hanhund, men med de rätta proportionerna.

Ung valp med utmärkta proportioner.

Mellanfot: Mellanfötterna skall vara kraftiga. Sedda i profil skall de vara nästan helt lodräta.

Baktassar: Baktassarna skall vara längre än framtassarna, i övrigt se framtassar.

RÖRELSER: De olika gångarterna skall vara lätta med kraftfulla, jämna och livliga steg. Benen skall föras på en jämn linje utan överdrivna avvikelser eller rullningar och med fast rygglinje. Vid jakt är den gångart som föredras galopp, med snabba, medellånga språng, varunder bakbenen inte sträcks ut bakåt (samlad galopp).

Kommentar: Bretonen ska uppvisas i trav och i medelhögt tempo. På grund av sin korta rygg och sina energiska rörelser blir en breton i högt travtempo snedställd i förhållande till rörelseriktningen (krabbar). En korrekt byggd breton kan inte visas i samma travtempo som de övriga rektangulärt byggda fågelhundarna.

HUD: Huden skall vara tunn, åtliggande och väl pigmenterad.

PÄLS:

Pälsstruktur: På kroppen skall pälsen vara fin i strukturen men inte silkig. Den skall ligga tätt mot kroppen eller vara mycket lätt vågig. Den får aldrig vara lockig. På huvudet och på framsidan av benen skall pälsen vara kort. Såväl fram- som bakbens baksidor skall vara försedda med riklig päls och behäng som gradvis avtar i längd vid eller nedanför mellanhänderna respektive mellanfötterna.

Färg: Färgen kan vara vit med medelstora, oregelbundna fläckar i antingen orange, leverbrunt eller svart. Pälsen hos skäck eller skimmeltecknade hundar kan ibland ha små prickar på nosparti, läppar och extremiteter.

Tanteckning är tillåten hos både skäck och skimmeltecknade hundar (den rödgula tanfärgen kan variera från orange till mörkt rödgul).

En smal vit blås är önskvärd hos alla färgvarianter. Enfärgad päls är inte tillåten.

STORLEK:

Mankhöjd: Hanhund: minst 48 cm, högst 51 cm

Tik: minst 47 cm, högst 50 cm

Tillåten avvikelse nedåt respektive uppåt: 1 cm.

Välbalanserat vägvinnande steg.

Brun hanhund med för krullig/lockig päls. Grovt huvud som saknar uttryck och elegans. Uttrycket blir för tungt på grund av lös hud och lösa läppar samt lågt ansatta öron. Prisförslag max sufficient.

Kommentar: Detta är en s.k. falsk tricolour, som inte är önskvärd enligt rasens hemland. Den sobelfärgade hunden ska inte prisbelönas enligt franska rasklubben (blir aldrig godkänd för slutlig stamboksföring i Frankrike - s k confirmation och kan därmed inte heller ställas ut i hemlandet), men någon ändring av rasstandarderna i detta avseende har tyvärr inte aviserats från Frankrike. Prisförslag max good.

Idealstorlek för hanhund: 49 - 50 cm

Idealstorlek för tik: 48 - 49 cm

Kommentar:

En hanhund som mäter över 52 cm, eller en tik som mäter över 51 cm, är utanför standardens toleransnivå och diskvalificeras således.

En tik som mäter under 46 cm, eller en hane som mäter under 47 cm är även utanför standardens måttangivelser och ska diskvalificeras.

Måttangivelserna i standarden är absoluta och skall respekteras!

I Sverige är mätning obligatorisk och måtten förs in i domarkritiken och prislistan samt i stambokföringen. Obligatorisk mätning har även via FCI förespråkats av Franska Bretonklubben.

Hanhund av utmärkt typ och med utmärkt könsprägel. Han faller tyvärr tillbaka öronen, men det är inte ovanligt förekommande på utställning, då många bretoner inte känner sig helt hemma. Det behöver dock inte betyda att öronansättningen är fel. Domaren kan enkelt kontrollera detta.

Brun trefärgad är inte så vanligt förekommande. Här en hane av utmärkt typ.

Rasen förekommer både som skäck och skimmelfärgad.

En breton får aldrig dömas ned p.g.a. att den har svans

FEL:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Uppförande/karaktär: Skygghet, ängsligt uttryck.

Huvud: Mycket lätt divergerande plan i skalle och nosparti.

Nostryffel: Mycket lätt avpigmenterad nostryffel. Avpigmentering på insidan av näsborrarna.

Käkar/tänder: Tångbett. Oregelbundet placerade tänder.

Nosparti: Smalt eller spetsigt nosparti.

Läppar: Tjocka läppar; alltför överhängande eller otillräckligt täckande överläppar; alltför lösa läppar.

Ögon: Utstående ögon, mandelformade ögon, runda ögon.

Öron: Alltför lågt ansatta öron. Öron som är smala vid ansättningen.

Rygg: Svankrygg, karprygg.

Kors: För smalt kors, mycket brant kors.

Underlinje: För omfångsrik buk, alltför tvärt uppdragen buklinje.

Tassar: För lösa tassar, för långa eller för runda tassar.

Hals: För kort och tjock hals. Lätt veckat halsskinn.

Länd: Långt, smalt, svagt ländparti.

Flanker: Alltför insjunkna, vilket ofta förekommer vid ett svagt ländparti med otillräcklig bredd.

Extremiteter: Otillräcklig benstomme. Utåtvridna armbågar. Hjulbenthet eller kobenthet.

Päls: Alltför kort päls på kroppen.

Avpigmentering större än denna är diskvalificerande. NB! Se även under diskvalificerande fel, avsnitt: pigmentering.

Denna hanhund är näst intill enfärgad. Enfärgad är inte tillåtet enligt standarden. Dessutom har han lågt ansatta öron och är för lång i länden.

Högställd tik med tunn benstommen, för långt och lätt nosparti och långa, lågt ansatta öron.

ALLVARLIGA FEL:

Uppförande/karaktär: Slött temperament.

Huvud: Alltför markerade käkben. För markerat stop, alltför framträdande ögonbrynsbågar.

Ögon: Ljusa ögon med elak blick, s k rovfågelsögon.

Hals: Alltför lång hals. Påtaglig hakpåse.

Rörelser: Dåliga rörelser.

DISKVALIFICERANDE FEL:

Uppförande/karaktär: Avvikelser i uppförande och karaktär såsom: bitska hundar, hundar som är aggressiva mot andra hundar eller mot människor. Rädda individer.

Helhetsintryck: Avsaknad av rastyp: Individ som brister i rastypiska egenskaper så att individen som helhet inte liknar andra exemplar av rasen.

Storlek/vikt: Mankhöjd som avviker från i standarden angivna gränser.

Huvud: Påtagligt konvergerande linjer i skallens och nospartiets plan.

Färg: Onormal fläckighet: Vit fläck på ett öra, eller när ett öga är beläget i en vit fläck.

Ögon: Mycket ljusa eller olikfärgade ögon. Skelögdhet. Entropion, ektropion.

Käkar/tänder: Över- eller underbett. Avsaknad av två angränsande P2 och P3 är diskvalificerande, liksom avsaknad av någon annan tand än de som nämnts ovan under käkar/tänder.

Pigmentering: Markant avsaknad av pigment på nostryffeln eller ögonkanterna.

Baktassar: Förekomst av sporrar, även rudimentära sådana.

Övrigt: Allvarlig morfologisk anomali.

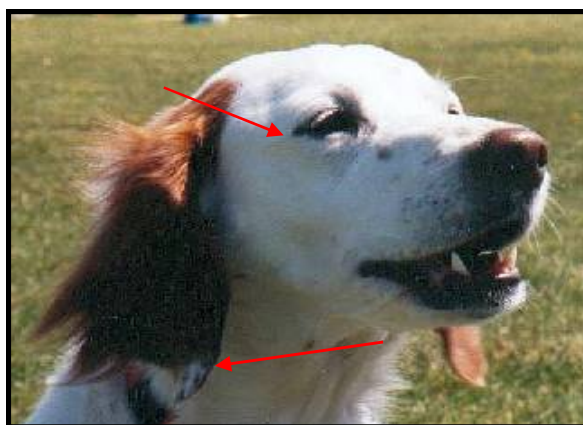
NOTA BENE: Hund får inte prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Allt för lång hals, tunn benstomme, tunt lår och högställd. Är dock OK enligt USA-standard.

Ögonfärgen ska harmoniera med nostryffel och päls. Denna ögonfärg är för ljus och stör helheten på ett i övrigt bra hanhundshuvud

Denna tik har två diskvalificerande fel; vit fläck på örat samt öga beläget i vit fläck avsaknad av ögonmaskering.

TESTIKLAR: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

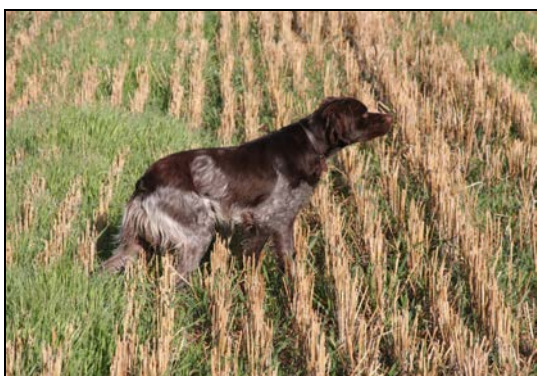
Ur Bretonklubbens RAS (Rasspecifika Avelsstrategier).

Exteriöra detaljer som vi måste se upp med:

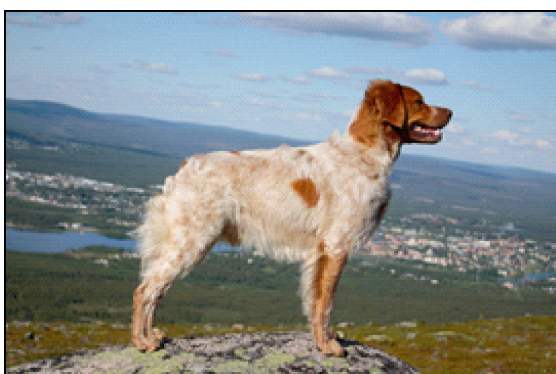
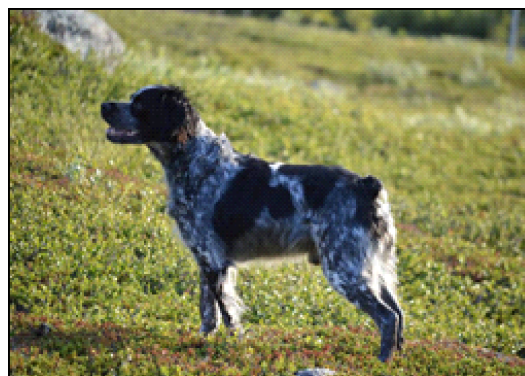
- Mankhöjden: varken för små eller för stora hundar
- Proportioner höjd-längd: en breton ska stå i en kvadrat väl långa ländpartier är inte ovanligt
- Otillräckligt välformad bröstorg den ska vara rund, men inte tunnformad
- Högbenta hundar, d v s avståndet upp till bröstorgens undersida är betydligt större än bröstorgens djup
- För lätta och luftiga kroppar för lätt och tunn benstomme
- För smala skallar med snipiga nospartier, vilket gör att raskarakteren saknas
- Alltför framskjuten skuldra och rak överarm (kan ge förslitningsskador)

Tik i stånd för fågel

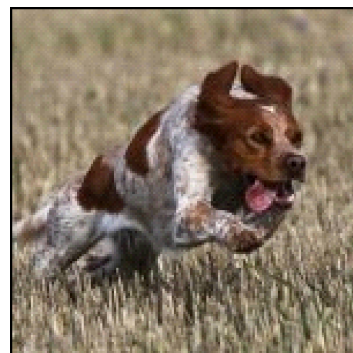
Hanhund i stånd för fågel

Bilderna visar utmärkta exemplar av bretoner i båda könen, olika färger med och utan svans.

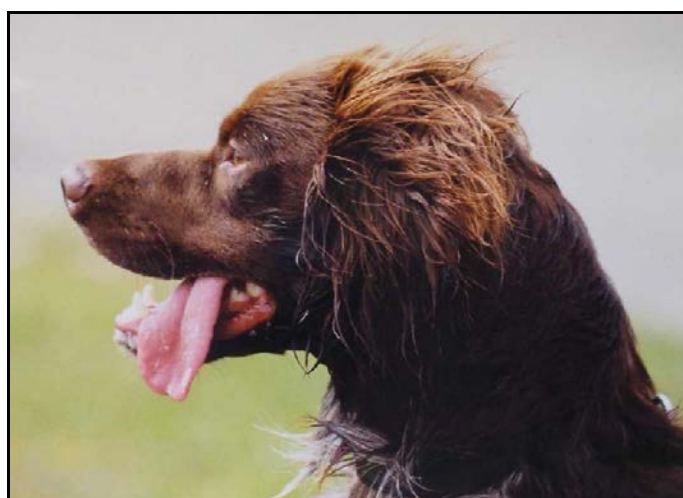
En stilstudie över bretonens speciella galoppstil, mycket beroende på dess kvadratiska byggnad. Svansen (i förekommande fall) hålls oftast stilla under sökandet för att bli aktiv då hunden kommer i kuperad terräng eller får viltkänning.

Hanhundar, huvudstudie

Väl ansatta öron som dock blir något tunga pga. för mycket päls. I övrigt ett utmärkt hanhundshuvud med stark rasprägel. Utmärkt ögonfärg.

Något väl markerat stop. Mycket välburna öron med väl mycket päls. Fin ögonfärg i harmoni med pälsfärgen. Utmärkta proportioner mellan nos och skalle.

Two utmärkta hanhundshuvuden med stark rasprägel.

Tikar, huvudstudie

Det är enligt standarden önskvärt med blås. Det förekommer nästan alltid på de orangefärgade hundarna, men är inte lika vanligt förekommande på de svarta och bruna eller de trefärgade.

BRETON

Epagneul breton

Standard med rasklubbens kommentarer

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

Textbearbetning, layout och bildurval:

Marie Nylander i samarbete med
Lennart Berglund